Deň Pánov

written by Drahoslav Vajda | 1. marca 2026

Predslov

O *dni Pánovom* píše apoštol Pavel do Korintu: *„...vydať takého satanovi na záhubu tela, aby bol duch spasený v deň Pána Ježiša“* (1. Korintským 5:5). Pôvod tohto výrazu je v starozákonnom proroctve proroka Ámosa (*Beda tým, ktorí si žiadajú deň Hospodinov! Načo vám je deň Hospodinov? Lebo je tmou a nie svetlom* – Ámos 5:18).

Úvod

Deň Pánov je novozákonné pomenovanie starozákonného výrazu „deň Hospodinov“ („deň Jahveho“). *Presnejšie*: Novozákonný *deň Pánov* je doba, o ktorej sa v starozákonných proroctvách prorokuje ako o *dni Hospodinovom*. Sú to proroctvá o udalostiach posledných čas, o poslednej dobe, o dobe skonania tohto sveta (Matúš 24:3).

V novozákonných písmach je *deň Hospodinov* (*deň Pánov*) eschatologický deň (doba), ktorý podľa Zjavenia 3:10 je *hodinou pokušenia* (skúšky viery), ktorá príde na všetkých obyvateľov zeme. Počas tejto doby Boh vyleje na túto zem aj svoj hnev ako sedem čiaš Božieho hnevu (Zjavenie 16. kapitola). Deň Pánov bude obdobie pokušenia, katastrof a trestania bezbožných obyvateľov zeme s cieľom priviesť ich k pokániu. Ľudia však nebudú činiť pokánie zo svojich hriechov, ale sa budú rúhať Bohu. Bude to deň trestov a súdov a vylievania Baránkovho a Božieho hnevu, ale súčasne je to aj deň vyslobodenia, záchrany Božieho ľudu. *Zdôrazňujeme*: Pre Boží ľud je deň Hospodinov – deň Pánov – aj dobou vyslobodenia a záchrany.

Dva aspekty druhej skupiny proroctiev o dni Pánovom

V starozákonných proroctvách nachádzame *dve skupiny* proroctiev:

Jedna skupina sa týka aktuálnych udalosti tej doby. Tieto proroctvá sa už naplnili v starozákonnej dobe.

Druhá skupina sa týka posledných čias, poslednej doby, týka sa dňa Hospodinovho. Táto časť

starozákonných proroctiev sa naplní v novozákonnej dobe v druhej polovici posledného Danielovho „týždňa“. Bude to doba *Jakobovho* alebo *veľkého súženia* (Jeremiáš 30:7; Daniel 12:1; Matúš 24:21; Zjavenie 6. až 19. kapitola). Proroctvá tejto skupiny majú dva aspekty. Hovoria jednak o trestoch, súdoch a strašných katastrofách (prvý aspekt), ale hovoria aj o záchrane Božieho ľudu v tejto dobe (druhý aspekt).

Starozákonné proroctvá *druhej skupiny* sú rozvedené a vysvetlené v novozákonných písmach a naplnia sa v novozákonnom období pomenovanom ***deň Pánov***. Podľa 2. Tesalonickým 2:3-4 **deň Pánov** (deň Kristov – podľa prof. Roháčka) nastane až sa syn zatratenia (Antikrist) posadí do chrámu v Jeruzaleme, k čomu dôjde v druhej polovici posledného Danielovho „týžňa“ (Daniel 9:27). Podľa 6. kapitoly Zjavenia Jána v Písme **tento deň** začína rozlamovaním siedmych pečatí a končí zjavením sa Pána Ježiša Krista – *zostúpením Pána* z neba na zem (epifániou) – a s tým súvisiacich udalostí a skonaním sveta (Zjavenie Jána 19. kapitola).

V novozákonných proroctvách o dni Pánovom nachádzame, rovnako ako v starozákonných proroctvá o dni Hospodinovom, **tie isté dva aspekty.** Novozákonné proroctvá o dni Pánovom, rovnako ako starozákonné o tejto dobe, ohlasujú dvojaké významovo rozdielne udalosti. Majú dva aspekty, dve stránky, ktorými sú:

Prvý aspekt (jedna stránka) proroctiev o dni Pánovom

Hnev, súdy, tresty, preosievanie, skúšky

Pán Ježiš Kristus počas prvého príchodu bol Spasiteľom a Vykupiteľom. Na konci časov ho novozákonné písma predstavujú ako Sudcu (Ján 5:22; Zjavenie 19:11), dokonávateľa spasenia (ktoré bude dokonané v dni Kristovom, v parúzii – Filipským 1:6, 9; 2. Tesalonickým 2:1) a ukončovateľa dejín sveta (Matúš 24:3; Zjavenie 19:15-16 a 19-21). Skutočnosť o úlohe Sudcu oznámil už pri prvom príchode: „*… Otec nesúdi nikoho, ale všetok súd oddal Synovi*“ (Ján 5:22).

Tí, ktorí sa počas udalostí rozlamovania pečatí skryli do jaskýň a skál vrchov mali strach pred tým, ktorý sedel na Božom tróne a Baránkom. Vraveli vrchom a skalám: „*Padnite na nás a prikryte nás pred tvárou toho, ktorý sedí na tróne a pred hnevom Baránka, lebo prišiel ten veľký deň jeho hnevu, a kto môže obstáť?*“ (Zjavenie 6:16-17) Pochopili, že to, čo sa s nimi deje, je Baránkov hnev, ktorý na nich doľahol. Baránok stojí uprostred trónu (Zjavenie 5:6) a rozlamuje pečate (5:5 a 6:1).

Baránkov hnev príde na celý svet, ale jeho hnev nedoľahne na tých, ktorých si vykúpil svojou krvou a ktorí sú jeho ľudom – nedoľahne na Cirkev. Tak tomu bude počas udalostí ohlasovaných rozlomenými pečaťami a trúbenia trúb – Baránkov hnev nedoľahne na jeho Nevestu.[A)]

Baránkov hnev

To sú všetky udalosti, ktoré sú ohlásené počas rozlamovania pečatí a trúbenia trúb. Bude to doba pokušenia a skúšky viery obyvateľov zeme, či preosievanie cirkevných spoločenstiev, s cieľom privedenia bezbožných a nespasených k pokániu. Cirkev v tejto dobe bude ešte tu na zemi, a kým bude tu na zemi, ľudia ešte budú mať možnosť obrátiť sa k Bohu, uveriť evanjeliu a činiť pokánie. Po okamihu zo zeme vychvátenia živých patriacich Pánovi, Cirkvi, to už nebude možné, lebo vychvátením sa naplní počet všetkých tých, ktorí majú patriť do Cirkvi (Rímskym 11:25).

K udalosti vychvátenia dôjde pri hlase siedmej trúby, na ktorej bude trúbiť siedmy anjel (1.

Korintským 15:51-52; Zjavenie 11:15). Pri vychvátení Cirkev odíde spolu s Pánom do nebies. Ihneď po jej odchode (nie prv) nastane na zemi vylievanie siedmych čiaš **Božieho hnevu** (Zjavenie 16. kapitola) – toto je hnev sediaceho na tróne (Zjavenie 6:16).

Počas vylievania čiaš Božieho hnevu Cirkev už na zemi nebude. Bude zo zeme vzatá a bude s Pánom niekde v nebesiach. Pán Ježiš vychvátením zachráni svoju Cirkev pred Božím hnevom, ako je to jej zasľúbené v Písme (1. Tesalonickým 1:10, 5:9; Rímkym 5:9). Zachráni ju tak, že ju vezme zo zeme k sebe do nebies ako svoju Nevestu (1.Tesalonickým 4:13-17).

Po vyliatí siedmej čaše dôjde k zostúpeniu Pána z nebies dolu na zem (spolu so svojou manželkou, Cirkvou), dôjde k bitke pri Harmagedone a udalostiam s tým súvisiacich. V bitke pri Harmagedone Pán Ježiš porazí Antikrista a jeho vojsko. Týmto Pán Ježiš ukončí dejiny sveta. Zaniknú všetky kráľovstvá sveta a nikdy viac už žiadneho svetského, zemského, kráľovstva nebude.

Cirkev v časti veľkého súženia

To, že Cirkev bude na zemi v časti Jakobovho, čiže veľkého súženia – počas rozlamovania pečatí a trúbenia trúb –, má svoje dôvody:

1) Pre ňu to bude doba preosievania podobne, ako bolo preosievanie pri ukrižovaní Ježiša Krista. Vtedy si Satan vyžiadal učeníkov, aby ich preosial (Lukáš 22:31-32). Mnohí vyznávajú vieru v Boha, ale keď prídu pokušenia, ťažkosti a rôzny zvod, odpadávajú. Títo, podľa podobenstva o rozsievačovi, patria do druhej a tretej pôdy – títo sú dočasní (Marek 4:3-20). Pán Ježiš si pri svojom odchode povzdychol: *„... keď príde Syn človeka, či aj nájde vieru na zemi?“* (Lukáš 18:8). Vo viere do jeho príchodu vytrvajú iba tí, ktorí sú štvrtou pôdou.

2) Viera a vernosť Božieho ľudu a trpezlivosť v očakávaní príchodu Spasiteľa Ježiša Krista, bude preskúšaná aj spôsobom, že svätí Boží (svätí Najvyšších) budú vydaní do ruky šelmy (Antikrista): *„A dalo sa jej, aby bojovala so svätými a premohla ich...“* Svätí Boží budú vydaní do ruky Antikrista a Satana, budú premáhaní (zabíjaní), ale vieru v Krista v nich nezlomia (Daniel 7:25; Zjavenie 13:7 a 10). Zdá sa nám to možno čudné a nepochopiteľné, ale je to tak – a treba sa s tým zmieriť a prijať, lebo je to tak napísané v Božom slove!

3) Niektorí z Božieho ľudu sú priam určení k tomu, aby ukázali svoju vieru, v ktorej neoľutujú svojho života až do konca, a aby tak svojou smrťou oslávili Boha. Tým, ktorých duše Ján videl pod oltárom –*„zabitých pre slovo Božie a pre svedectvo, ktoré mali“* –, bolo povedané, *„aby odpočívali ešte krátky čas, až sa doplní počet aj ich spoluslužobníkov a ich bratov, ktorí majú tiež byť zabití ako aj oni“* (Zjavenie 6:9-11). Títo nezaprú svoju vieru, neprijmú znamenie šelmy, ale radšej podstúpia smrť.

Boží ľud bude vydaný do rúk Antikrista. Niektorí zomrú, niektorí uniknú, prežijú prenasledovanie, zachovajú vieru až do konca (až do príchodu Pána Ježiša) a títo budú vychvátení. Zo slov Pána Ježiša, z verša Zjavenie 6:11, môžeme usudzovať, že až keď sa naplní počet tých, ktorí majú byť zabití, nastane jeho druhy príchod a na jeho začiatku zo zeme vychvátenie tých, ktorí mu patria (deň Krista, parúzia) – a k tomu dôjde, ako píšeme vyššie, pri hlase siedmej trúby siedmeho anjela (Zjavenie 10:7, 11:15).

Druhý aspekt (druhá stránka) proroctiev o dni Pánovom

Záchrana Božieho ľudu z dňa Pánovho (z dňa Hospodinovho)

Boží ľud, *Cirkv* a *ostatok Izraela,* bude zachránený na dvakrát. K jeho záchrane dôjde v dvoch rozličných okamihoch (dňoch) a rozdielnych udalostiach:

1) *Udalosť vychvátenia*. Cirkev bude od Božieho hnevu (od hnevu sediaceho na tróne, Zjavenie 6:16) zachránená v udalosti *zo zeme vychvátenia* živých patriacich Pánovi – príchodom Pána pre jeho Cirkev (parúziou). K tomuto dôjde z už prebiehajúceho Jakobovho či veľkého súženia, a to konkrétne v okamžiku, keď bude znieť hlas siedmej trúby siedmeho anjela (Zjavenie 11:15-18; 1. Korintským 15:51; 1. Tesalonickým 4:16).

2) *Udalosť zhromaždenia ostatku Izraela*. K tomuto, k *parúziim* Izraela, dôjde po skončení posledného Danielovho „týždňa“, po epifánii (Matúš 24:31). *Ostatok Izraela* prejde celým sedemročným obdobím posledného Danielovho „týždňa“ a tým aj celým Jakobovym súžením. Spasený bude na konci tohto „týždňa“.

Udalosti dňa Pánovho (zhrnutie)

Deň Pánov nie je jednorazová udalosť, nie je to záležitosť okamihu, zlomku sekundy. *Deň Pánov*, na rozdiel odo *dňa Kristovho*, je záležitosť dlhšieho obdobia, a ako píšeme aj vyššie, má začiatok aj koniec. Podľa 6. kapitoly knihy Zjavenia sa začína rozlamovaním siedmych pečatí a podľa veršov Matúš 24:29-31 a Zjavenia Jána 19. kapitoly sa skončí zjavením sa Pána (*epifániou*) a zhromaždením „ostatku Izraela“ do Jeruzalema. *Deň Pánov* pozostáva z troch etáp.

Prvá etapa je obdobie, počas ktorej Pán Ježiš, Baránok, je v nebesiach uprostred trónu (Zjavenie 5:6 a 6:1). Táto etapa je obdobím hnevu Baránka, ktorý sa prejavuje na zemi rôznymi katastrofami. Začína ohlasovaním udalostí odhalených rozlamovaním siedmych pečatí a končí trúbením siedmeho anjela (Zjavenie 10. a 11. kapitola). Cirkev nebude podliehať hnevu Baránka – hnev Baránka nebude na ňu dopadať.

Počas tejto etapy nastanú nasledovné udalosti: v nebesiach zasadne súd nad Antikristom a bude mu odňaté panstvo, ktoré od polovice posledného Danielovho „týždňa“ (Daniel 7:26, 9:27; Zjavenie 13:5, 7) mal nad zemou a Božím ľudom a bude *odovzdané ľudu svätých Najvyšších* (Daniel 7:27; Zjavenie 5:10); Pán Ježiš (Syn človeka) *prevezme panstvo i slávu i kráľovstvo na nebi a na zemi*, čím sa zrealizuje rozhodnutie – rozhodnutie nadobudne platnosť –, ktoré mu už prv bolo dané súdnym rozhodnutím (Daniel 7:13-14; Matúš 28:18; Zjavenie 11:15, 19:6).

Druhá etapa začína trúbením siedmeho anjela. Počas hlasu siedmej trúby Pán Ježiš opustí trón v nebesiach a zostúpi do povetria (nie však na povrch zeme) a tu sa stretne so svojou Cirkvou, so svojou Nevestou (čo je udalosť pomenovaná ako deň Kristov, parúzia). Pán Ježiš trón v nebesiach opustí až potom, ako prevezme všetku vládu a moc na nebi a na zemi (Zjavenie 11:15, 17). Nasleduje

súd pred súdnou stolicou Kristovou a svadba Baránkova. Obe udalosti sa odohrajú niekde v nebesiach, určite nie na zemi.

V tejto etape na zemi dochádza k vylievaniu siedmych čiaš Božieho hnevu. Cirkev bude uchránená od Božieho hnevu, lebo v tejto dobe nebude na zemi, ale bude v nebesiach so svojím Pánom. V tejto etape už budú naplnené proroctvá o záchrane patriacich Pánovi, patriacich do Cirkvi (1. Tesalonickým 1:10).

Tretia etapa začína príchodom Pána Ježiša a všetkých jeho svätých z nebies dolu na zem (epifánia). Zostúpia na Olivový vrch a prídu do Jeruzalema jazdiac na bielych koňoch. Nasleduje bitka pri Harmagedone a udalosti s ňou súvisiace. Touto bitkou raz a navždy zaniknú všetky zemské kráľovstva (Zjavenie 19:19-21). Po tomto dôjde k zhromaždeniu spaseného ostatku Izraela zo všetkých kútov zeme do Jeruzalema (Matúš 24:29-31). V tejto etape dôjde k naplneniu starozákonných proroctiev o dni Hospodinovom, prorokujúcich o záchrane Izraela zo dňa Hospodinovho, zo súženia Jakobovho (Jeremiáš 30:7).

Po týchto troch etapách nastupuje ustanovenie tisícročného kráľovstva Krista na zemi. To už bude nebeské kráľovstvo. Bude na tejto zemi, ale nebude zemské. Po jeho skončení dôjde *k druhému vzkrieseniu, k súdu pred veľkým bielym trónom, k stvoreniu nového neba a novej zeme, zostúpenie nového Jeruzalema z nebies na novú zem* a *večné prebývanie Božieho ľudu v Božej prítomnosti.*

Poznámka na záver

Starozákonní proroci prorokujúci o dni Hospodinovom, záchranu svätých Božích, svätých Najvyšších, oznamovali ako udalosť, ku ktorej dôjde z prebiehajúceho Jakobovho súženia – z neho -, nie z pred neho ani nie po ňom. Táto skutočnosť musí byť smerodajná a zaväzujúca aj pre nás dnes. Musíme ju rešpektovať a prijať bez ohľadu na to, či sa nám páči alebo nie, a s týmto vedomím vykladať novozákonné písma a učiť o udalostiach poslednej doby.

Poznámky

A) Príklad toho, že Boh si uprostred katastrof vie zachrániť svoj ľud, berieme z doby pobytu izraelského národa v Egypte. Na celý Egypt prišla hustá tma, *ale všetci synovia Izraelovi mali svetlo vo svojich bydliskách* (2. Mojžišova 10:22-23).

Umiestnené: 11. novembra 2025

Doplnené: 20. novembra a 21. decembra 2025

Prechod na článok Druhý príchod Pána Ježiša Krista

Prechod na cyklus článkov Vychvátenie Cirkvi

Prechod na článok Boží hnev

Prechod na Najnovšie články na stránke

Prechod na úvodnú stránku – Úvod